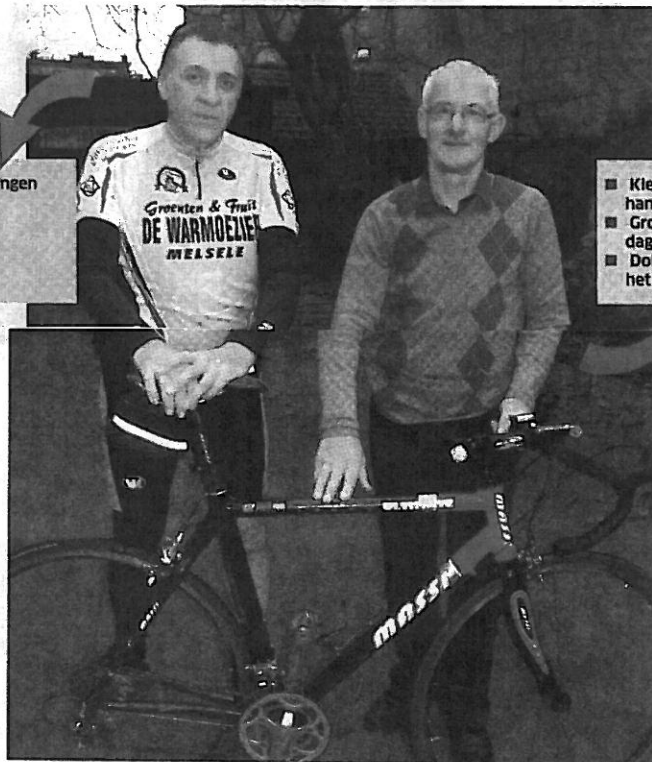

2.400 KILOMETER FIETSEN VOOR BRANDWONDENCENTRUM

'Op brandwonden staat geen leeftijd', zegt Marcel Van den Eeckhout (54) uit Beveren. Hij verbrandde zich in mei 2008, toen een campinggasbrander ontplofte. Iban, de kleinzoon van Guido Pletinck uit Zele, liep vlak na zijn eerste verjaardag zware brandwonden op. Marcel en Guido zullen in mei 2.400 kilometer fietsen naar het Spaanse bedevaartsoord Compostela ten voordele van het brandwondencentrum Oscare uit Antwerpen. **TEKSTEN EN FOTO WIM DEHANDSCHUTTER**

MARCEL VAN DEN EECKHOUT (54) RIJDT MET 'ZWART BEEN' NAAR COMPOSTELA

- Verbrandde zich bij vervangen gasbrandertje
- Stelt het relatief goed na huidtransplantatie
- Leeft nu met 'overdreven veiligheidsgevoel'

KLEINZON VAN GUIDO PLETINCK (61) VERBRANDDE ZICH JAAR GELEDEN

- Kleinzoon verbrandde gezicht en handen aan kachel
- Grootouders vergezellen Iban elke dag naar ziekenhuis
- Dokters: 'Het komt wel goed, maar het zal lang duren'

'Blij dat ik nog kan fietsen'

'In de wielclub ben ik die met het zwarte been.' Een kunststoffen pijp beschermt het rechterbeen van Marcel tegen het zonlicht. Ook zijn beide verbrande armen zijn afgedekt met mouwen. 'Ik ben blij dat ik nog kan fietsen.'

BEVEREN

Donderdag 29 mei 2008. Marcel Van den Eeckhout uit de Stationsstraat heeft de film van die dag al duizenden keren in zijn hoofd laten afspeelen.

'Net voor het avondeten wil ik een campinggasbrander vervangen. Ik deed dit al vijftien, twintig keer, maar deze keer slaag ik er maar niet in. Er scheelt iets met de sluiting. Er ontsnapt gas. Woeef... Mijn haar brandt. Ik sla de vlammen vlug uit en strompel naar binnen. Dit komt niet goed, besef ik.'

'Onmiddellijk ga ik naar de spoeddienst in het ziekenhuis. Drie kwartier later sta ik onder een douche, ik beef. Er staan plots vier, vijf mannen met witte jassen om me heen. *Een controleren, meneer.* Voor ik het goed en wel beseft, zit er een darm in mijn keel.'

'Ik word naar het Stuivenbergziekenhuis overgebracht. Met een masker voor mijn mond; mijn armen en benen volledig ingepakt. De ambulancier praat tijdens de rit zachtjes tegen mij. In het ziekenhuis worden alle verbanden verwijderd en word ik opnieuw ingepakt. Zo gaat het verschillende keren. Dan moet ik het bad in, de confrontatie met mijn diepe open wonden.'

Tranen van pijn

'De pijn, de koorts, de belknop voor het geval het niet meer uit te houden is, het wegglijden in rare dromen en daartussen de vlugge handen van de verpleging; al-

'Na een maand moet ik een operatie ondergaan. Omdat mijn been en delen van mijn armen te fel verbrand zijn, wordt het een huidtransplantatie. De operatie is geslaagd en ik mag naar huis. Maar eerst worden nog de maten voor het drukpak genomen (*dat moet verbinden dat er samentrekkende littekens ontstaan, ndr*).

'Zo'n drukpak went. Alleen als het zomert, zit ik onbeweeglijk weggezaakt in een zetel op de koelste plaats in huis. De wonden blijven. Er volgen ontelbare verzorgingsbeurten, potten crème worden gebruikt. Bij Oscare brengen ze meer dan alleen een zalf aan, ze bieden ook psychologische hulp.'

'Alles in acht genomen gaat het vandaag, ruim anderhalf jaar na de ontploffing, goed met me. De littekens vergen een aangepaste zorg. Ik kan weer fietsen. In de wielclub ben ik die met het zwarte been (*een textielen broekspijp beschermt zijn rechterbeen tegen de zon en ook zijn armen zijn afgeschermd met mouwen, ndr*).

'Ik leef tegenwoordig niet zozeer met een angstgevoel, wel met een overdreven vei-

Marcel Van den Eeckhout (links) en Guido Pletinck willen veel geld blijvenfietsen voor Oscare, een nazorg- en onderzoekscentrum voor brandwonden en littekens.

Geld voor Oscare

Marcel en Guido vertrekken op zondag 2 mei vanuit Sint-Niklaas - te midden van hun woonplaatsen Beveren en Zele. Ze hopen de 2.400 kilometer naar Santiago de Compostela in drie à vier weken af te leggen. Met hun actie zamelen ze geld in en willen ze Oscare in de schijnwerpers plaatsen. De organisatie is ontstaan uit het Greet-Rouffaerhuis, vernoemd naar de actrice die tijdens de opnames van *Wittekerke* (VTM) brandwonden opliep bij een explosie. Oscare is een nazorg- en onderzoekscentrum voor brandwonden en littekens. Het centrum is voor zijn inkomsten volledig afhankelijk van giften.

■ ■ ■
Steun de actie van het duo via

'Lijdt Iban pijn, dan voel ik onmacht'

'Het komt wel goed.' Aan die boodschap van de dokters trekt Guido Pletinck zich op. Zijn kleinzoon verbrandde zich een jaar geleden aan een kachel. Elke dag gaat opa Guido met kleine Iban mee naar het ziekenhuis. 'Ik geloof wel dat het goed komt, maar het zal lang duren. Maar wat is goed?'

ZELE

'Iban, de jongste spruit van mijn zoon Wim, is bijna twee', begint Guido Pletinck (61) uit Veldeken zijn verhaal. 'In februari vorig jaar - we kwamen terug van de carnavalstoet in Hamme - viel hij tegen een kachel. Zijn beide handjes en zijn gezicht raakten verbrand.'

'Elke dag vergezellen mijn vrouw en ik Iban naar het ziekenhuis. Dagelijks zie ik hoe dat kleine ventje zich moet laten verzorgen. Hoe er telkens nieuw verband moet worden aangebracht. Hoe die kleine handjes 's avonds voor het slapengaan ingekapseld worden in speciale handvormpjes, zodat zijn vingertjes niet krom zouden blijven staan.'

'Het komt wel goed, zeggen ze ons. Ik geloof er wel in, maar het zal nog lang duren en hoe goed het zal worden, dat weten we nu toch niet. Een kind is eerlijk, ook met pijn. Als die traantjes verschijnen in die lieve, zachte oogjes van hem, dan wordt de onmacht om het genezingsproces niet te kunnen versnellen, omgezet in een bitter gevoel.'

'Gelukkig is er Oscare. Voor hen wil ik veel geld inzamelen tijdens de sponsorocht. Toen Marcel met het voorstel afkwam om als pelgrims naar Compostela te trekken, wist ik niet dat onze achtergrond zo gelijklopend waren. Ik weet